

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 27. lib. Genes. in quo describitur Paterna
Benedictio data Jacobo, & inde exorta indignatio & invidia Esau.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

te ferre debeamus cruces & injurias, ab impiis inferendas, nec inde moveri, ut à piis operibus & virtutum exercitio desistamus, sed continuo novos puteos meritorum aquis repletos comparemus, audituri, quod audiit Isaac v. 24. hujus cap. *Noli timere, quia ego tecum sum.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 27. lib. Genes. in quo describitur Paterna Benedictio data Jacobo, & inde exorta indignatio & invidia Esau.

N.43. Considera: **Q**Uam verissimè mellifluus Doctor invidiam nominet *malum intestinum & domesticum*, Serm. 29. in Cant. Non enim extraneorum pectora, sed etiam proximè cognatorum fatali inficit venenò, ut suò exemplò hìc docuit Esau, Germano suo paternam Benedictionem invidens, ad quam tamen Jus omne jam antea vendiderat. O insensate Esau! quid tot in fronte rugæ? quid tuus in vultu pallor, in labiis tremor, in dentibus stridor, in ore murmur, in manibus jactantia tibi proderit? nunquid per hæc invidiæ tuæ signa parentem movebis, ad revocandam Benedictionem Jacobo semel datam? hoc tantum agis, ut tortorem & carnificem tui agas: an enim nescis invidiam ferro similem esse, quod à sanguine, quem fudit, rubiginem attrahit, à qua exeditur? nonne invidia priùs in propria sævit viscera, quàm lædat proximi bona? hinc effatum est regis sapientissimi Proverb. 14. *Putredo ossium invidia.* Omnia alia vitia à boni cujusque specie aut voluptate ortum habent, sola invidia ex sui tormento. Quare Curtius l. 8. asserit: *Invidi homines nil aliud sunt nisi ipsorum tormenta.* Enim verò si quæras avarum Euclionem: cur tam sordidè vivat, dies noctesque sine quiete transigat? reponet: recreari oculos suos, pascique fulgore auri argentique, quod in Arca repositum cernat. Ambitiosum si interrogas: cur toties terat Aulæ limina? sit in labore tam assiduus, in servitio tam infatigabilis? reponet ille: nil in humanis rebus gloria & honore, quem obtenturum se speret, majus esse. Si scisciteris ex helluone: cur in bestiam degenerans, ad eò se cibis & potu ingurgitet, non ægrè ferens dolores capitis, debilitates stomachii? reponet ille: *Vinum lætificat cor hominis.* Verbò: cuiuslibet vitio videtur inesse utilitas ac delectatio aliqua, sola invidia hìs caret. Anacharsis invidiam *feram* nominare consueverat,

rat, quæ animam non solum in multas partes divideret, sed crudelissimis dentibus laniaret. Dionysius Siciliae tyrannus priusquam hostes suos è medio tolleret, eorum fortunas æmulis transcripsit, ut invidia acrius, quam ipsa morte torquerentur. Audierat Saul hanc puellarum cantilenam: *Percussit Saul mille & David decem millia, & invidia correptus, quidquid gloriæ de prostrato Goliath Davidi accesserat, quasi violenter sibi detractum ratus, irâ inflammari, torvis oculis generum intueri, quin etiam de ipsius cæde jam consilia agitare incipit. Non sapiebant amplius cibi, non musica aures recreabat: sed livore & bile ebrius, integras noctes insomnes duxit, ægrè trahens spiritum, crebris suspiriis interceptum. Miserrimum invidi hujus statum perpendens S. Hieron. in c. 13. lib. 3. Reg. ait: Cur Saul irasceris, & laus patriæ Salvatoris tibi displicet? jam cum tigre nobis sermo est non cum homine: & qui tigris invidia evaserat, mores illius imitabatur in cantu feminarum.* Sicut ergo tigres musicò concentu in furias agi solent, & si non habeant aliud, quod lacerent, in propria viscera stringunt ungues: ita Saul auditâ Davidis laude; cum eum hastâ lædere non posset, se ipsum macie conficere cœpit paulò post lanceâ interemptus. Concludo hanc Doctrinam verbis S. Augustini Serm. 83. de temp. dicentis: *Consideret unusquisque conscientiam suam: & si videt prosperitate proximi sui se invidia venenò percussus, evellat de pectore suo spinas & tribulos, ut eo semen Domini, quasi in fertili agro multiplicatâ segete luminis concipiatur, ut amaritudo invidiæ Christi dulcedine leniatur*

Cæterum sicut Jacob non potens vocem suam mutare, quæ ab intrinseco provenit, sed tantum mutare valens externam manuum speciem, meritò sibi timere debuit de futura parentis maledictione: ita timeat maledictionem Christi Christianus homo, qui cernens proximi fortunam, ei quidem applaudit signis externis, fovendò interim in mente livorem & invidiam.

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 28. lib. Genes. in quo describitur Mystica Scala Visio peregrinantis Jacobi, Benedictio & Votum.

Considera 1. **Q**UOD Electi piique homines à reprobis & impiis persecutionem patientes, gerere se debeant instar Jacobi, N.44.